

2023. november 10. péntek

Zsolt 8: Ó, URunk, mi Urunk! Mily felséges a te neved az egész földön, az égen is megmutattad fenségedet! Gyermekes és csecsemők szája által is építet hatalmadat ellenfeleiddel szemben, hogy elnémissz az ellenséget és a bosszúállót. Ha látom az eget, kezdet alkotását, a holdat és a csillagokat, amelyeket ráhelyeztél, micsoda a halandó – mondom –, hogy törődsz vele, és az emberfia, hogy gondod van rá? Kevéssel tetted őt kisebbé Istennél, dicsőséggel és méltósággal koronáztad meg. Úrrá tetted kezdet alkotásain, mindent a lába alá vetettél: a juhokat és marhákat mind, még a mezei vadakat is, az ég madarait, a tenger halait, amelyek a tenger ösvényein járnak. Ó, URunk, mi Urunk! Mily felséges a te neved az egész földön!

Lk 8, 26-39: Azután kikötöttek a gerazaiak földjén, amely Galileával átellenben van. Amikor partra szállt, a város felől szembejött vele egy ember, akiben démonok voltak. Már régóta nem vett magára ruhát, és nem házban lakott, hanem sírboltokban. Amikor meglátta Jézust, felkiáltott, leborult eléje, és hangosan ezt mondta: – Mi közünk egymáshoz, Jézus, a magasságos Isten Fia? Kérlek, ne gyötörj! Megparancsolta ugyanis a tisztátalan léleknek, hogy menjen ki az emberből. Ez már számos alkalommal a hatalmába kerítette. Leláncolva, bilincsbe verve szokták őrizni, de elszaggatta béklyóit, s a gonosz lélek a pusztába űzte. Jézus megkérdezte tőle: – Mi a neved? Az így felelt: – Légió! – mert sok démon költözött bele. Ezek kérelték, ne parancsolja őket vissza az alvilágba. Ott a hegyen legelészett egy nagy disznókonda. Arra kérték, engedje meg, hogy azokba mehessenek. Megengedte nekik. Kijöttek hát a démonok az emberből, és belementek a disznókba. Ekkor a konda a meredélyről a tóba rohant, és belefutott.

A pásztorok a történet láttán szétszaladtak, és hírül vitték a városba és a falvakba. Az emberek erre kijöttek, hogy lássák, mi történt. Amikor odaértek Jézushoz, az embert, akiből kimentek a démonok, felöltözve és ép elmével Jézus lábánál ülve találták. Megrettentek. Akik látták, elbeszélték nekik, hogyan szabadult meg a megszállott. Ekkor Geraza vidékének egész népe kérte őt, hogy távozzék közülük, mert nagy félelem lett úrrá rajtuk. Hajóra szállt, és visszatért. Az ember, akiből kimentek a démonok, arra kérte, hogy vele maradhasson, de ő elküldte: „Térj haza, és beszélj el, mit tett veled Isten!” Az pedig elment, és hirdette az egész városban, hogy mit tett vele Jézus.

Igehirdetés: Szegény disznók! Ez a modern olvasó első reakciója, hasonlóan a pásztorokéhoz, csak mi nem a vagyunkat féltjük, hanem állatbarátok vagyunk és nehezen értjük, hogy miért teszi ezt Jézus. Idő hiányában most nem részletezem a történet sokféle értelmezési lehetőségeit, hanem szeretnék a lényegre fókuszálni. Amit látunk, az a bűn pusztító valósága. A történet egésze erről és az ebből való szabadulásról-gyógyulásról beszél. Itt van ez a férfi, aki a szó szoros és átvitt értelmében egyaránt ki van vetkőzve emberi méltóságából, aki sírboltokban lakik, akiben örült erő van, hiszen elszaggatja a láncokat, de ez nem segít rajta. És amikor ez az ember megszabadul, akkor a benne lévő gonosz egy egész csorda disznót vadít meg és pusztít el.

Ilyen a gonosz, ekkora ereje van. Nem azért kell kerülni a bűnt, mert az egyház azt mondta. Azért kell elkerülni, mert pusztít. Ráadásul kicsiben kezdődik, aztán elhatalmasodik. Románózni, cigányozni, sokak szerint belefér. Aztán amikor a népek közötti feszültségből örült pusztítás és háború lesz, akkor csodálkozunk. Uszítani a másik ellen, félelmet kelteni, pletykákkal beszennyezni valakit sokak szerint belefér, aztán tapasztaljuk, hogy már hétköznapi témákról sem lehet normálisan beszélni, vagy azt, hogy valaki véget vet az életének a kibíratatlan támadások miatt. Az ártalmatlannak induló szenvedélyek is elképesztő pusztítást képesek végezni bennünk és körülöttünk. „Mindenemet odaadnám: pénzt, hírnevet, anyagi javakat. Inkább aggódnék a pénz miatt, csak szűnjön meg a betegségem, függőségem.” - írta könyvében a nemrégiben elhunyt Matthew Perry, a Jóbarátok színésze, de idézhetném gyakorlatilag bármelyik olyan szenvedélybeteg, aki felismerte fogságát. Amikor megtapasztalod, hogy nem vagy szabad -- nincsenek ugyan láncaid, és nem sírboltban laksz, de nincs buli pia nélkül, vagy nincs már nap snüszi nélkül -- akkor talán már érted, de akkor már fogoly vagy.

A történet azonban nem itt ér véget. A történetben megjelenik valaki, aki hatalmasabb erő a gonosznál, aki képes a gonosznak parancsolni. „*Ne féljetek, én legyőztem a világot*” – mondja Jézus. Pilinszky szerint: „*mikor ezt mondja, tudjuk, végzetlen szeretetére gondol. Szeretete az, amit nem lehet fölülmúlni, amit nem lehet megkerülni és elfelejteni többé. A szeretet a valóságról alkotott legmélyebb fogalmunk.*” Arra hívlak, hogy dönts ma is emellett a Jézus mellett. Dönts a szeretet, dönts a megbocsátás mellett! Határozd el, hogy mi az, amivel szakítasz, vagy amit nem fogsz kipróbálni: önmagadért, a másikért, a jelenünkért és a jövőnkért. És ha úgy érzed, hogy fogoly vagy, akkor kérj segítséget! Jézus ma is segít, legtöbbször a másik emberen keresztül: ne félj segítséget kérni, az nem gyengeség, sőt, abban már a gyógyulás csírája van.